

Arrest

**nr. 338 866 van 7 januari 2026
in de zaak RvV X/ XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94 / 2
1030 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 28 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juli 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 november 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. PARMENTIER *loco* advocaat C. DESENFANS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten.

Op 28 januari 2025 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 11 juni 2025 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 28 juli 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, behorende tot de Bakongo etnie en het Kimbanguïstisch geloof, en op 23 april 2001 geboren te Cazenga (Luanda, Angola). U was woonachtig in verscheidene wijken in Luanda, waaronder de laatste vijftien jaar in Chimbicato. U liep school tot uw zesde jaar secundair onderwijs (niet-voltooid). U was werkzaam in de bouw (plaatsen van plafonds) en later manager in een winkel.

Begin 2023, ging u aan de slag in de winkel S.E.F.. Rond juli 2023, deed klant J.K. een bestelling voor koffiezetapparaten, die u naar Cabinda bracht. Rond november of december 2023, kwam hij opnieuw langs in de winkel, feliciterend dat jullie betrouwbaar waren, en plaatste hij een nieuwe bestelling, die u in januari 2024 leverde in Cabinda. In april of mei 2024, werd u een eerste maal door de SIC aangesproken over K. en zijn bestellingen: u werd ervan op de hoogte gebracht dat hij en uw collega betrokken waren bij FLEC, een terroristische organisatie, en dat u ook werd verdacht van betrokkenheid, wat u ontkende. Ze hebben u ondervraagd en mishandeld. In juni 2024, deed u een derde bestelling en levering voor K. in Cabinda. In juni of juli 2024, werd u een tweede maal geconfronteerd door SIC, opnieuw werd u ondervraagd en mishandeld. Ze lieten u gewond achter op straat. Omstaanders contacteerden uw broer, die u naar het ziekenhuis bracht, waar u vijf dagen bleef. U dook vervolgens onder bij uw zus C. en haar buurman, tot u zeven maanden later het land verliet. Uw familieleden werden ondertussen lastiggevallen door de SIC, die op zoek waren naar u.

Op 21 januari 2025, verliet u Angola. U reisde, samen met een smokkelaar en met behulp van een vals paspoort, naar België. Op 28 januari 2025, dient u een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek, legt u volgende documenten neer: (1) medisch attest; (2) twee foto's van uw verwondingen; (3) lijst van uw medicatie; (4) rekening oogarts; en (5) psychologisch attest.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal bepaalde **bijzondere procedurele noden** in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Op het einde van uw CGVS Vragenlijst-interview gaf u aan dat "door al deze problemen heb ik ook psychologische problemen gekregen. Ik heb last van stress en zo voort. Het is moeilijk voor mij om problemen aan te kaarten. Hierdoor heb ik ook angstaanvallen." (CGVS Vragenlijst d.d. 13/05/2025, hierna CGVS-V).

Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud toen de Protection Officer informeerde hoe het met u ging, gaf u aan: "op emotioneel vlak niet goed, want het is de eerste keer dat ik zoiets moet doen, maar het zal me wel lukken om het interview te doen" (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 11/06/2025, hierna NPO, p. 2).

U legde vervolgens een psychologisch attest neer (zie groene map), opgemaakt door uw psycholoog met wie u drie sessies had. U geeft aan dat u een angststoornis, lage concentratie en stress heeft omwille van uw trauma (NPO, p. 4-5).

Om op passende wijze aan uw psychologische toestand tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal.

Nadat u aangaf bij aanvang van uw gehoor dat het op emotioneel vlak niet goed ging maar wel de wens uitdrukte om uw gehoor te laten plaatsvinden, gaf de Protection Officer aan dat zij u eerst zou uitleggen hoe het interview er zou uitzien en wat er van u werd verwacht, zodat u erna geïnformeerd kon beslissen of u zich in staat voelde om deel te nemen aan het interview. Het interview werd daarop uitgebreid toegelicht, inclusief dat er een pauze werd voorzien en dat u steeds kon vragen voor bijkomende pauzes indien u dit nodig achtte. Na deze toelichting werd er u gevraagd of u zich in staat voelde om het interview te houden, waarop u bevestigend antwoordde (NPO, p. 2-4).

Nadat de Protection Officer tijdens de pauze de mogelijkheid had om uw neergelegd psychologisch attest grondig te bekijken, wordt er nogmaals geïnformeerd naar uw psychologische klachten. U verklaart over uw problemen: "ik ben vaak misselijk. Ik moet vaak nadenken, piekeren, over wat er met familie is gebeurd, daardoor krijg ik lage bloeddruk. Ik hou niet van lawaai en problemen. Ik isoleer me graag, donkere kamer waarin ik niet veel mensen moet zien. Dat vonden mijn sociale assistenten waar ik me nu bevond, vreemd, dus daarom moet ik psycholoog zien. (...) Ik antwoord niet graag op vragen die gesteld worden over wat er is gebeurd, daar krijg ik stress van. Ik loop met zelfmoordgedachten, volgens mij is dat de oplossing. Ik loop vaak met die gedachten. Psycholoog heeft gezegd dat ik er voorzichtig mee moet omgaan. Elke keer als ik denk dat ik verbrand en gemarteld werd, daar komen hartproblemen van. (...) Wat er gebeurd is, als ik ergens ben en afgeleid ben en als dan iemand passeert voor me, dan schrik ik, en dan krijg ik hartkloppingen. Ik begin dan heel hard te ademen. Mijn bloeddruk verlaagt ook. Ik kan ook niet lang blijven rechtstaan, omdat ik dan misselijk word. Ik krijg dan pijngevoel in hart." Gevraagd of u hiervoor iets van medicatie krijgt of tools kreeg, antwoordt u bevestigend, dat uw psycholoog u deze tools heeft aangereikt en medicatie, alprazolam (behoort tot de benzodiazepinen, werkt rustgevend, spierontspannend en vermindert angstgevoelens; zie blauwe map) en etilefrine (behandelt lage bloeddruk; zie blauwe map), heeft voorgeschreven. U neemt deze medicatie om de dag. Binnenkort zou u ook nog een onderzoek van uw hart dienen te ondergaan (NPO, p. 15-16).

Gezien het medisch attest vermeldt dat de setting van een interview u misschien zou doen denken aan eerdere ondervragingen dus dat het mogelijks beter is om hier eerst aan te werken vooraleer het gehoor zou plaatsvinden én u aangeeft te kampen met symptomen van stress en misselijkheid., wordt u door de

Protection Officer gevraagd of u het interview liever wenst uit te stellen, maar u antwoordt: "ik ben er klaar voor. Ik ben voorbereid." De Protection Officer benadrukt vervolgens nogmaals dat uitstellen geen probleem is en ook geen invloed heeft op uw beslissing, dat het echt enkel gaat of u zich in staat voelt om het interview te houden, waarop u nogmaals aangeeft dat u het interview wenst te doen (NPO, p. 15).

Bij aanvang van uw vrij relaas, waarin u de kans zal krijgen om over de vervolgingsfeiten te praten, heeft de Protection Officer u nogmaals gevraagd of u zich in staat voelde om het interview verder te zetten, dat de keuze bij u lag en u zich niet verplicht voelde, waarop u opnieuw bevestigend antwoordt (NPO, p. 20).

Doorheen het interview gaf de Protection Officer u meermaals de mogelijkheid om te pauzeren, waarvan u ook gebruik maakte (NPO, p. 14, 19, 29).

Op een gegeven moment geeft u aan dat u het interview wenst af te ronden, want dat u stress heeft. Het interview werd daarop beëindigd, na enkele vragen over het verloop van het gehoor (NPO, p. 28-29).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest vervolging door de Angolese autoriteiten omdat zij u ervan verdenken deel uit te maken van FLEC (NPO, p. 27-28).

Afgaande op uw verklaringen is het CGVS niet overtuigd van uw voorgehouden problemen en vrees.

1. Uw verklaringen over uw reisweg en hierbij gebruikte reisdocumenten zijn vaag en inconsistent.

- Bij DVZ verklaarde u dat M.M. de naam van de smokkelaar was, degene die het paspoort voor u regelde, én ook de naam op het paspoort (DVZ Verklaring d.d. 13/05/2025, hierna DVZ-V, p. 11-12). Op het CGVS stelt u echter dat de smokkelaars twee mannen waren, maar u kent niet hun namen (NPO, p. 17-18). Over de naam in het paspoort bent u dan weer wisselend. Aanvankelijk stelt u opnieuw dat de naam op het paspoort M.M. (NPO, p. 7). Later bent u vager en stelt tot tweemaal toe; "zijn naam was M.M. of M.L., ik weet het niet meer" (NPO, p. 16, 19). In uw opmerkingen bij de notities corrigeert u dan weer naar 'M.L.' (zie administratief dossier).

- U blijkt slechts summier op de hoogte van het valse paspoort waarmee u reisde. Zoals hierboven reeds bleek, bent u vaag over de naam. U kan verder ook niets zeggen over de identiteit van het paspoort (buiten dat het een rood paspoort was, maar u weet niet welke nationaliteit), of andere documenten/visa aanwezig in het paspoort (NPO, p. 7, 19). Het is weinig aannemelijk dat u en de smokkelaar met zulke summiere kennis door de luchthavencontrole zouden gaan.

- Uw verklaringen over hoe u uw eigen Angolese identiteitsdocumenten bent kwijtgeraakt zijn inconsistent. U verklaart eerst: "toen ik die kleinere tas nam, is alles gevallen, en ik was op dat moment al aan het uitstappen van de trein." Ter bevestiging gevraagd dat de documenten dus vielen toen u aan het uitstappen was en dat u verder uitstapte in plaats van terug te keren en de documenten op te rapen, antwoordt u nu vaagweg (en inconsistent): "de documenten zijn gevallen zonder dat ik het besepte, ofwel in de trein of anders onderweg. Ik besepte het pas toen ik enkel de tas nog had die ik bij mij heb." (NPO, p. 6). U deed geen aangifte van het verlies (NPO, p. 6).

2. Uw verklaringen over uw onderduikingsperiode zijn inconsistent.

- Zowel bij uw eerste DVZ-interview als bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud verklaart u dat uw laatste verblijfplaats in Angola in Chimbicato (Camama, Luanda) was, waar u vijftien jaar woonachtig was (DVZ-V, p. 6; NPO, p. 8). In strijd met deze verklaring, stelt u vervolgens dat u de laatste zeven maanden voorafgaand aan uw vertrek was ondergedoken bij uw zus C. (CGVS-V; NPO, p. 12-13).

- Zowel bij uw tweede DVZ-interview als in het begin van uw persoonlijk onderhoud verklaart u te zijn ondergedoken bij uw zus C. (CGVS-V; NPO, p. 12-13). Echter, u past vervolgens uw verklaringen opnieuw aan. Nadat u wordt gevraagd waarom uw zus uw buurman had verteld over uw problemen, stelt u "tijdens het eerste interview moest ik op een korte manier vertellen waar ik me bevond, ik heb dat toen gezegd dat ik zeven maanden bij zus was, maar het was niet volledig. Ik zat eigenlijk verborgen in huis van de buurman" (NPO, p. 17). Uw antwoord is echter geen verschoning voor waarom u dan eerder in het gehoor opnieuw verklaarde dat u zeven maanden bij uw zus onderdook. U bevestigt dat: "praktisch gezien zat ik de volledige tijd bij de buurman" (NPO, p. 17).

- Nadat u had verklaard eigenlijk zeven maanden bij uw buurman te zijn ondergedoken (NPO, p. 17), wijzigt u uw verklaringen nog een keer. U stelt nu dat u afwisselend bij uw zus en de buurman zat (NPO, p. 24, 26-27).

3. Uw gedrag en handelingen tijdens de voorgehouden problemen zijn weinig aannemelijk.

- De SIC sprak u een eerste maal aan, waarbij u werd beschuldigd, ondervraagd en mishandeld. Zij stelde dat K. en uw collega geld versluisden naar Cabinda voor FLEC, een terroristische organisatie. U werd hiervan ook verdacht (NPO, p. 22-23). U verklaart zelf over het FLEC: "SIC zei dat het een terroristische groepering was, dus dan denk ik aan het bedreigen en doden van mensen, aanvallen van mensen, zo zie ik een terroristische organisatie" (NPO, p. 26). Ondanks deze informatie – o.a. dat uw leveringen zouden bedragen aan een terroristische organisatie én dat u hiervan zelf ook werd verdacht – bleef u werken in de winkel én deed u nog een derde bestelling en levering voor K. naar Cabinda (NPO, p. 25). U werd hiermee

geconfronteerd: "de reden dat ik bleef werken, was omdat ik een contract had en afhankelijk was van het loon dat ik ontving van winkel. SIC kwam me niet meer bezoeken in de winkel, maar onderzochten ondertussen mijn familie. (...)." (NPO, p. 27). Gezien de ernst van de feiten is deze verklaring absoluut geen aannemelijke verschoning.

- Nadat u op de hoogte werd gebracht van SIC hun informatie over K. en verdenkingen, deed u geen verder onderzoek naar FLEC. U geeft aan niets te weten over FLEC (NPO, p. 26). Het is weinig aannemelijk dat iemand in uw situatie niet meer onderzoek heeft gedaan.

4. Uw verklaringen over de voorgehouden problemen zijn inconsistent, wat de geloofwaardigheid van uw voorgehouden vrees en problemen finaal ondermijnt.

- U bent inconsistent over wanneer J.K. een eerste keer een grote bestelling plaatste. U verklaart eerst dat de eerste, grote bestelling van koffiezetapparaten bij het derde bezoek was in juli 2023 (NPO, p. 20-21). Dan stelt u plots dat hij bij zijn tweede bezoek koffiezetapparaten bestelde (NPO, p. 21). Gevraagd of het tijdens het tweede of derde bezoek was dat hij de koffiezetapparaten kocht, antwoordt u dat hij reeds vaker inkopen deed, een vijftal keer, en dan de bestelling plaatste (NPO, p. 21). Ter bevestiging gevraagd dat hij dus bij het zesde bezoek de bestelling plaatst, stelt u weer dat het tijdens de derde keer was (NPO, p. 22).

- Bij DVZ, verklaarde u een eerste maal door SIC te zijn aangesproken na de derde bestelling en levering in Cabinda, in 2023, toen u terugkeerde naar Luanda (CGVS-V). Op het CGVS, verklaart u te zijn aangesproken na de tweede bestelling en levering, in april of mei 2024, tussen uw woning en werk (NPO, p. 22-23).

- Bij DVZ, verklaarde u dat de tweede confrontatie door SIC plaatsvond begin 2024 (CGVS-V). Op het CGVS, stelt u dat deze in juni of juli 2024 was (NPO, p. 23).

- Bij DVZ, verklaarde u met een auto tegen de muur te zijn geduwd tijdens de eerste confrontatie met SIC (CGVS-V). Op het CGVS plaatst u dit incident tijdens uw tweede confrontatie (NPO, p. 23, 27).

- Bij DVZ heeft u nergens vermeld dat uw familieleden ook werden vervolgd omwille van uw problemen (CGVS-V), hetgeen u plots wel aangeeft bij het CGVS (NPO, p. 18, 24-25).

- U stelt aanvankelijk dat uw collega M.B. werd gearresteerd toen u een tweede keer werd aangesproken door SIC (NPO, p. 25-26). Daarna stelt u echter dat hij al was gearresteerd voor uw derde levering (dus voor uw tweede aanspreking door SIC) (NPO, p. 27).

- Op een bepaald moment stelt u zelfs drie keer te zijn gearresteerd en mishandeld. Wanneer de Protection Officer u vraagt om te verduidelijken wanneer deze waren, corrigeert u zichzelf: u bent twee keer gearresteerd en deed drie leveringen in Cabinda (NPO, p. 27).

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen, maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt geen documenten voor die uw identiteit of reisweg ondersteunen. U verklaart deze te zijn verloren, maar deed hiervan geen aangifte. U bent ook niet in staat om een kopie voor te leggen (NPO, p. 5-6).

In verband met het neergelegd psychologisch attest en medische attesten – in de mate dat deze documenten refereren naar uw vluchtrelaas – benadrukt het CGVS dat psychologen, psychiaters en artsen vaststellingen kunnen doen met betrekking tot de (mentale) gezondheid van een patiënt. De vaststelling van een psycholoog, psychiater of arts die een persoon behandelt voor problemen met zijn/haar (geestelijke) gezondheid, bevat een weergave van een bepaald ziektebeeld dat hij onderkent en van de mogelijke oorzaak ervan. Evenwel is een psycholoog, psychiater of arts bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten afhankelijk van hetgeen zijn patiënt hem verklaart. Rekening houdend met hun bevindingen kunnen psychologen, psychiaters en artsen daarbij weliswaar vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen psychische aandoening, maar zij kunnen nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waardoor de ingeroepen klachten ontstonden. Evenmin kan hieruit een exclusief causaal verband worden afgeleid. Een medisch attest geeft dan ook geen uitsluitel over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld en volstaat op zich niet om het vluchtrelaas aannemelijk te maken. Zulke attesten kunnen bijgevolg niet als alleenstaand worden gezien binnen een beschermingsverzoek, maar maken deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Het gewicht dat hieraan wordt gegeven, moet worden bepaald binnen dit geheel. In casu stipt het CGVS aan dat uit de voorgelegde stukken niet zomaar kan worden afgeleid dat het vluchtrelaas op waarheid zou berusten. Het verandert dan ook niets aan bovenstaande conclusies. Ook wat betreft de neergelegde foto's merkt het CGVS op dat er uit deze foto's niet objectief kan worden afgeleid wat de oorzaak is van uw verwondingen, bijgevolg veranderen ook deze niets aan bovenstaande conclusies. Volledigheidshalve, merkt het CGVS nog op dat u geen medische redenen aanhaalt die uw terugkeer naar Angola verhinderen.

Het CGVS merkt op dat u bij aanvang had aangegeven dat het DVZ interview goed was verlopen, maar een aantal fouten hadden plaatsgevonden die u niet kon verbeteren. Geinformeerd over welke fouten het gaat, geeft u een voorbeeld over iets dat er in stond, maar dat u niet heeft gezegd. Na controle van uw CGVS Vragenlijst door de Protection Officer blijkt deze informatie helemaal niet in uw relaas te staan. Zij wijst u erop, waarop u nu vaagweg aangeeft dat "het was een beetje moeilijk om de tolk te begrijpen, want hij was afkomstig van Latijns-Amerika, en hij mengde Portugees met Spaans." Het CGVS merkt hier allereerst al bij

op dat u aangaf Spaans te begrijpen (en niet zo goed te spreken), en gebruikt zelfs Spaans in het gehoor (NPO, p. 8, 10). Vervolgens, gevraagd of u dan op het moment zelf heeft aangegeven dat er vertaalproblemen waren, antwoordt u ontkennend, dat u hem aanvankelijk goed begreep en pas naarmate het einde meer moeite had om hem te begrijpen. U herhaalt dat u het document controleerde en dat u zag dat het niet correct was. Gevraagd of er buiten de fout die u eerder aanhaalde (en die niet in de CGVS Vragenlijst voorkwam) nog andere fouten waren, antwoordt u ontkennend. U bevestigt vervolgens dat u daar alle elementen heeft kunnen aanhalen. Bijgevolg, wordt er aangenomen dat uw verklaringen bij DVZ correct werden genoteerd, en dus gebruikt konden worden in bovenstaande analyse.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 17 juni 2025. De opmerkingen die u formuleerde hebben voornamelijk betrekking op kleine inhoudelijke aanpassingen en spellingsfouten. Er werd met uw opmerkingen rekening gehouden, maar deze zijn niet van dien aard dat ze ander licht werpen op bovenstaande beoordeling.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op een manifeste appreciatiefout, alsook op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, "48/", 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 17 en 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft

kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

6. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

6.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”*

6.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal bepaalde **bijzondere procedurele noden** in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

Op het einde van uw CGVS Vragenlijst-interview gaf u aan dat “door al deze problemen heb ik ook psychologische problemen gekregen. Ik heb last van stress en zo voort. Het is moeilijk voor mij om problemen aan te kaarten. Hierdoor heb ik ook angstaanvallen.” (CGVS Vragenlijst d.d. 13/05/2025, hierna CGVS-V).

Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud toen de Protection Officer informeerde hoe het met u ging, gaf u aan: “op emotioneel vlak niet goed, want het is de eerste keer dat ik zoiets moet doen, maar het zal me wel lukken om het interview te doen” (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 11/06/2025, hierna NPO, p. 2).

U legde vervolgens een psychologisch attest neer (zie groene map), opgemaakt door uw psycholoog met wie u drie sessies had. U geeft aan dat u een angststoornis, lage concentratie en stress heeft omwille van uw trauma (NPO, p. 4-5).

Om op passende wijze aan uw psychologische toestand tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal.

Nadat u aangaf bij aanvang van uw gehoor dat het op emotioneel vlak niet goed ging maar wel de wens uitdrukte om uw gehoor te laten plaatsvinden, gaf de Protection Officer aan dat zij u eerst zou uitleggen hoe het interview er zou uitzien en wat er van u werd verwacht, zodat u erna geïnformeerd kon beslissen of u zich in staat voelde om deel te nemen aan het interview. Het interview werd daarop uitgebreid toegelicht, inclusief dat er een pauze werd voorzien en dat u steeds kon vragen voor bijkomende pauzes indien u dit nodig achtte. Na deze toelichting werd er u gevraagd of u zich in staat voelde om het interview te houden, waarop u bevestigend antwoordde (NPO, p. 2-4).

Nadat de Protection Officer tijdens de pauze de mogelijkheid had om uw neergelegd psychologisch attest grondig te bekijken, wordt er nogmaals geïnformeerd naar uw psychologische klachten. U verklaart over uw problemen: “ik ben vaak misselijk. Ik moet vaak nadenken, piekeren, over wat er met familie is gebeurd, daardoor krijg ik lage bloeddruk. Ik hou niet van lawaai en problemen. Ik isoleer me graag, donkere kamer waarin ik niet veel mensen moet zien. Dat vonden mijn sociale assistenten waar ik me nu bevond, vreemd, dus daarom moet ik psycholoog zien. (...) Ik antwoord niet graag op vragen die gesteld worden over wat er is gebeurd, daar krijg ik stress van. Ik loop met zelfmoordgedachten, volgens mij is dat de oplossing. Ik loop vaak met die gedachten. Psycholoog heeft gezegd dat ik er voorzichtig mee moet omgaan. Elke keer als ik denk dat ik verbrand en gemarteld werd, daar komen hartproblemen van. (...) Wat er gebeurd is, als ik ergens ben en afgeleid ben en als dan iemand passeert voor me, dan schrik ik, en dan krijg ik hartkloppingen. Ik begin dan heel hard te ademen. Mijn bloeddruk verlaagt ook. Ik kan ook niet lang blijven rechtstaan, omdat ik dan misselijk word. Ik krijg dan pijngevoel in hart.” Gevraagd of u hiervoor iets van medicatie krijgt of tools kreeg, antwoordt u bevestigend, dat uw psycholoog u deze tools heeft aangereikt en medicatie, alprazolam (behoort tot de benzodiazepinen, werkt rustgevend, spierontspannend en vermindert angstgevoelens; zie blauwe map) en etilefrine (behandelt lage bloeddruk; zie blauwe map), heeft voorgeschreven. U neemt deze medicatie om de dag. Binnenkort zou u ook nog een onderzoek van uw hart dienen te ondergaan (NPO, p. 15-16).

Gezien het medisch attest vermeldt dat de setting van een interview u misschien zou doen denken aan eerdere ondervragingen dus dat het mogelijks beter is om hier eerst aan te werken vooraleer het gehoor zou

plaatsvinden én u aangeeft te kampen met symptomen van stress en misselijkheid., wordt u door de Protection Officer gevraagd of u het interview liever wenst uit te stellen, maar u antwoordt: "ik ben er klaar voor. Ik ben voorbereid." De Protection Officer benadrukt vervolgens nogmaals dat uitstellen geen probleem is en ook geen invloed heeft op uw beslissing, dat het echt enkel gaat of u zich in staat voelt om het interview te houden, waarop u nogmaals aangeeft dat u het interview wenst te doen (NPO, p. 15).

Bij aanvang van uw vrij relaas, waarin u de kans zal krijgen om over de vervolgingsfeiten te praten, heeft de Protection Officer u nogmaals gevraagd of u zich in staat voelt om het interview verder te zetten, dat de keuze bij u lag en u zich niet verplicht voelde, waarop u opnieuw bevestigend antwoordt (NPO, p. 20).

Doorheen het interview gaf de Protection Officer u meermaals de mogelijkheid om te pauzeren, waarvan u ook gebruik maakte (NPO, p. 14, 19, 29).

Op een gegeven moment geeft u aan dat u het interview wenst af te ronden, want dat u stress heeft. Het interview werd daarop beëindigd, na enkele vragen over het verloop van het gehoor (NPO, p. 28-29).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Deze motieven worden door verzoeker niet op dienstige wijze betwist. Verzoeker wijst in zijn verzoekschrift weliswaar op zijn mentale gezondheidstoestand, doch hij laat na concreet te duiden welke bijkomende steunmaatregelen in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet volgens hem nog nodig zouden zijn geweest. Het loutere gegeven dat in de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat verzoeker vage en tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over kernelementen van zijn vluchtrelaas, betekent op zich niet dat geen of onvoldoende rekening zou zijn gehouden met verzoekers gezondheidstoestand. In de bestreden beslissing wordt immers uitdrukkelijk naar deze gezondheidstoestand verwezen, alsook naar het verloop van verzoekers interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en zijn persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, en tevens naar de door hem voorgelegde medische en psychologische attesten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier). Er werd verzoeker meermaals de kans gegeven om het persoonlijk onderhoud uit te stellen, doch hij verklaarde zelf in staat te zijn om het onderhoud te doen en dat hij zich had voorbereid. Ter terechtzitting stelt verzoekers advocaat bovendien dat hij wel degelijk zijn vluchtrelaas heeft kunnen toelichten, ondanks zijn mentale gezondheidsproblemen.

Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoekers rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat hij kan voldoen aan zijn verplichtingen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

7.1. Verzoeker verklaart door de Angolese autoriteiten te worden verdacht van betrokkenheid bij het FLEC, omdat hij voor een klant goederen leverde in Cabinda. Voor de samenvatting van verzoekers vlucht motieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

7.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

"Afgaande op uw verklaringen is het CGVS niet overtuigd van uw voorgehouden problemen en vrees.

1. Uw verklaringen over uw reisweg en hierbij gebruikte reisdocumenten zijn vaag en inconsistent.

- Bij DVZ verklaarde u dat M.M. de naam van de smokkelaar was, degene die het paspoort voor u regelde, én ook de naam op het paspoort (DVZ Verklaring d.d. 13/05/2025, hierna DVZ-V, p. 11-12). Op het CGVS stelt u echter dat de smokkelaars twee mannen waren, maar u kent niet hun namen (NPO, p. 17-18). Over de naam in het paspoort bent u dan weer wisselend. Aanvankelijk stelt u opnieuw dat de naam op het paspoort M.M. (NPO, p. 7). Later bent u vager en stelt tot tweemaal toe; "zijn naam was M.M. of M.L., ik weet het niet meer" (NPO, p. 16, 19). In uw opmerkingen bij de notities corrigeert u dan weer naar 'M.L.' (zie administratief dossier).

- U blijkt slechts summier op de hoogte van het valse paspoort waarmee u reisde. Zoals hierboven reeds bleek, bent u vaag over de naam. U kan verder ook niets zeggen over de identiteit van het paspoort (buiten dat het een rood paspoort was, maar u weet niet welke nationaliteit), of andere documenten/visa aanwezig in het paspoort (NPO, p. 7, 19). Het is weinig aannemelijk dat u en de smokkelaar met zulke summiere kennis door de luchthavencontrole zouden gaan.

- Uw verklaringen over hoe u uw eigen Angolese identiteitsdocumenten bent kwijtgeraakt zijn inconsistent. U verklaart eerst: "toen ik die kleinere tas nam, is alles gevallen, en ik was op dat moment al aan het

uitstappen van de trein." Ter bevestiging gevraagd dat de documenten dus vielen toen u aan het uitstappen was en dat u verder uitstapte in plaats van terug te keren en de documenten op te rapen, antwoordt u nu vaagweg (en inconsistent): "de documenten zijn gevallen zonder dat ik het besepte, ofwel in de trein of anders onderweg. Ik besepte het pas toen ik enkel de tas nog had die ik bij mij heb." (NPO, p. 6). U deed geen aangifte van het verlies (NPO, p. 6).

2. Uw verklaringen over uw onderzoeksperiode zijn inconsistent.

- Zowel bij uw eerste DVZ-interview als bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud verklaart u dat uw laatste verblijfplaats in Angola in Chimbicato (Camama, Luanda) was, waar u vijftien jaar woonachtig was (DVZ-V, p. 6; NPO, p. 8). In strijd met deze verklaring, stelt u vervolgens dat u de laatste zeven maanden voorafgaand aan uw vertrek was ondergedoken bij uw zus C. (CGVS-V; NPO, p. 12-13).

- Zowel bij uw tweede DVZ-interview als in het begin van uw persoonlijk onderhoud verklaart u te zijn ondergedoken bij uw zus C. (CGVS-V; NPO, p. 12-13). Echter, u past vervolgens uw verklaringen opnieuw aan. Nadat u wordt gevraagd waarom uw zus uw buurman had verteld over uw problemen, stelt u "tijdens het eerste interview moest ik op een korte manier vertellen waar ik me bevond, ik heb dat toen gezegd dat ik zeven maanden bij zus was, maar het was niet volledig. Ik zat eigenlijk verborgen in huis van de buurman" (NPO, p. 17). Uw antwoord is echter geen verschoning voor waarom u dan eerder in het gehoor opnieuw verklaarde dat u zeven maanden bij uw zus onderdook. U bevestigt dat: "praktisch gezien zat ik de volledige tijd bij de buurman" (NPO, p. 17).

- Nadat u had verklaard eigenlijk zeven maanden bij uw buurman te zijn ondergedoken (NPO, p. 17), wijzigt u uw verklaringen nog een keer. U stelt nu dat u afwisselend bij uw zus en de buurman zat (NPO, p. 24, 26-27).

3. Uw gedrag en handelingen tijdens de voorgehouden problemen zijn weinig aannemelijk.

- De SIC sprak u een eerste maal aan, waarbij u werd beschuldigd, ondervraagd en mishandeld. Zij stelde dat K. en uw collega geld versluisden naar Cabinda voor FLEC, een terroristische organisatie. U werd hiervan ook verdacht (NPO, p. 22-23). U verklaart zelf over het FLEC: "SIC zei dat het een terroristische groepering was, dus dan denk ik aan het bedreigen en doden van mensen, aanvallen van mensen, zo zie ik een terroristische organisatie" (NPO, p. 26). Ondanks deze informatie – o.a. dat uw leveringen zouden bedragen aan een terroristische organisatie én dat u hiervan zelf ook werd verdacht – bleef u werken in de winkel én deed u nog een derde bestelling en levering voor K. naar Cabinda (NPO, p. 25). U werd hiermee geconfronteerd: "de reden dat ik bleef werken, was omdat ik een contract had en afhankelijk was van het loon dat ik ontving van winkel. SIC kwam me niet meer bezoeken in de winkel, maar onderzochten ondertussen mijn familie. (...)." (NPO, p. 27). Gezien de ernst van de feiten is deze verklaring absoluut geen aannemelijke verschoning.

- Nadat u op de hoogte werd gebracht van SIC hun informatie over K. en verdenkingen, deed u geen verder onderzoek naar FLEC. U geeft aan niets te weten over FLEC (NPO, p. 26). Het is weinig aannemelijk dat iemand in uw situatie niet meer onderzoek heeft gedaan.

4. Uw verklaringen over de voorgehouden problemen zijn inconsistent, wat de geloofwaardigheid van uw voorgehouden vrees en problemen finaal ondermijnt.

- U bent inconsistent over wanneer J.K. een eerste keer een grote bestelling plaatste. U verklaart eerst dat de eerste, grote bestelling van koffiezetapparaten bij het derde bezoek was in juli 2023 (NPO, p. 20-21). Dan stelt u plots dat hij bij zijn tweede bezoek koffiezetapparaten bestelde (NPO, p. 21). Gevraagd of het tijdens het tweede of derde bezoek was dat hij de koffiezetapparaten kocht, antwoordt u dat hij reeds vaker inkopen deed, een vijftal keer, en dan de bestelling plaatste (NPO, p. 21). Ter bevestiging gevraagd dat hij dus bij het zesde bezoek de bestelling plaatst, stelt u weer dat het tijdens de derde keer was (NPO, p. 22).

- Bij DVZ, verklaarde u een eerste maal door SIC te zijn aangesproken na de derde bestelling en levering in Cabinda, in 2023, toen u terugkeerde naar Luanda (CGVS-V). Op het CGVS, verklaart u te zijn aangesproken na de tweede bestelling en levering, in april of mei 2024, tussen uw woning en werk (NPO, p. 22-23).

- Bij DVZ, verklaarde u dat de tweede confrontatie door SIC plaatsvond begin 2024 (CGVS-V). Op het CGVS, stelt u dat deze in juni of juli 2024 was (NPO, p. 23).

- Bij DVZ, verklaarde u met een auto tegen de muur te zijn geduwd tijdens de eerste confrontatie met SIC (CGVSV). Op het CGVS plaatst u dit incident tijdens uw tweede confrontatie (NPO, p. 23, 27).

- Bij DVZ heeft u nergens vermeld dat uw familieleden ook werden vervolgd omwille van uw problemen (CGVSV), hetgeen u plots wel aangeeft bij het CGVS (NPO, p. 18, 24-25).

- U stelt aanvankelijk dat uw collega M.B. werd gearresteerd toen u een tweede keer werd aangesproken door SIC (NPO, p. 25-26). Daarna stelt u echter dat hij al was gearresteerd voor uw derde levering (dus voor uw tweede aanspreking door SIC) (NPO, p. 27).

- Op een bepaald moment stelt u zelfs drie keer te zijn gearresteerd en mishandeld. Wanneer de Protection Officier u vraagt om te verduidelijken wanneer deze waren, corrigeert u zichzelf: u bent twee keer gearresteerd en deed drie leveringen in Cabinda (NPO, p. 27).

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen, maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt geen documenten voor die uw identiteit of reisweg ondersteunen. U verklaart deze te zijn verloren, maar deed hiervan geen aangifte. U bent ook niet in staat om een kopie voor te leggen (NPO, p. 5-6). In verband met het neergelegd psychologisch attest en medische attesten – in de mate dat deze documenten refereren naar uw vluchtrelaas – benadrukt het CGVS dat psychologen, psychiaters en artsen vaststellingen kunnen doen met betrekking tot de (mentale) gezondheid van een patiënt. De vaststelling van een psycholoog, psychiater of arts die een persoon behandelt voor problemen met zijn/haar (geestelijke) gezondheid, bevat een weergave van een bepaald ziektebeeld dat hij onderkent en van de mogelijke oorzaak ervan. Evenwel is een psycholoog, psychiater of arts bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten afhankelijk van hetgeen zijn patiënt hem verklaart. Rekening houdend met hun bevindingen kunnen psychologen, psychiaters en artsen daarbij weliswaar vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen psychische aandoening, maar zij kunnen nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waardoor de ingeroepen klachten ontstonden. Evenmin kan hieruit een exclusief causaal verband worden afgeleid. Een medisch attest geeft dan ook geen uitsluitel over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld en volstaat op zich niet om het vluchtrelaas aannemelijk te maken. Zulke attesten kunnen bijgevolg niet als alleenstaand worden gezien binnen een beschermingsverzoek, maar maken deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Het gewicht dat hieraan wordt gegeven, moet worden bepaald binnen dit geheel. In casu stipt het CGVS aan dat uit de voorgelegde stukken niet zomaar kan worden afgeleid dat het vluchtrelaas op waarheid zou berusten. Het verandert dan ook niets aan bovenstaande conclusies. Ook wat betreft de neergelegde foto's merkt het CGVS op dat er uit deze foto's niet objectief kan worden afgeleid wat de oorzaak is van uw verwondingen, bijgevolg veranderen ook deze niets aan bovenstaande conclusies. Volledigheidshalve, merkt het CGVS nog op dat u geen medische redenen aanhaalt die uw terugkeer naar Angola verhinderen.

Het CGVS merkt op dat u bij aanvang had aangegeven dat het DVZ interview goed was verlopen, maar een aantal fouten hadden plaatsgevonden die u niet kon verbeteren. Geïnformeerd over welke fouten het gaat, geeft u een voorbeeld over iets dat er in stond, maar dat u niet heeft gezegd. Na controle van uw CGVS Vragenlijst door de Protection Officer blijkt deze informatie helemaal niet in uw relaas te staan. Zij wijst u erop, waarop u nu vaagweg aangeeft dat "het was een beetje moeilijk om de tolk te begrijpen, want hij was afkomstig van Latijns-Amerika, en hij mengde Portugees met Spaans." Het CGVS merkt hier allereerst al bij op dat u aangaf Spaans te begrijpen (en niet zo goed te spreken), en gebruikt zelfs Spaans in het gehoor (NPO, p. 8, 10). Vervolgens, gevraagd of u dan op het moment zelf heeft aangegeven dat er vertaalproblemen waren, antwoordt u ontkennend, dat u hem aanvankelijk goed begreep en pas naarmate het einde meer moeite had om hem te begrijpen. U herhaalt dat u het document controleerde en dat u zag dat het niet correct was. Gevraagd of er buiten de fout die u eerder aanhaalde (en die niet in de CGVS Vragenlijst voorkwam) nog andere fouten waren, antwoordt u ontkennend. U bevestigt vervolgens dat u daar alle elementen heeft kunnen aanhalen. Bijgevolg, wordt er aangenomen dat uw verklaringen bij DVZ correct werden genoteerd, en dus gebruikt konden worden in bovenstaande analyse.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 17 juni 2025. De opmerkingen die u formuleerde hebben voornamelijk betrekking op kleine inhoudelijke aanpassingen en spellingsfouten. Er werd met uw opmerkingen rekening gehouden, maar deze zijn niet van dien aard dat ze ander licht werpen op bovenstaande beoordeling."

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft hij slechts steken in het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontcrachten.

Waar verzoeker aanvoert dat hij mentale gezondheidsproblemen heeft (zie de medische en psychologische attesten toegevoegd aan het administratief dossier (map 'Documenten')) en dat hiermee onvoldoende rekening werd gehouden bij de beoordeling van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming, dient vastgesteld dat hiervoor reeds werd vastgesteld dat wel degelijk met verzoekers gezondheidstoestand rekening werd gehouden. Aangezien verzoeker zelf aangaf in staat te zijn het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te doen omdat hij zich had voorbereid, is het geenszins ernstig om *post factum* te beweren dat de in de bestreden beslissing terecht vastgestelde vaagheden en tegenstrijdigheden in zijn verklaringen te wijten zouden zijn

aan zijn mentale gezondheidstoestand. Er werd verzoeker meermaals de kans gegeven om zijn persoonlijk onderhoud uit te stellen, alsook werden hem pauzes gegund indien dit nodig was. Ook met zijn opmerkingen met betrekking tot zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd in de bestreden beslissing wel degelijk rekening gehouden. Het algemeen betoog in onderhavig verzoekschrift, dat een interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken voor vele verzoekers om internationale bescherming plaatsvindt zonder raadsman, dat het stresserend is en dat het kort is, doet geen afbreuk aan de vaststellingen in de bestreden beslissing met betrekking tot verzoekers persoonlijke interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Bovendien stond het hem vrij om zijn eigen verdediging te voorzien en eventueel zelf een raadsman te voorzien tijdens zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoeker kon tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen opmerkingen maken bij zijn interview afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken, hetgeen hij ook deed. Zoals gesteld, werd met deze opmerkingen rekening gehouden in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing. Voorts wijst verzoeker er in zijn verzoekschrift zelf op dat hij volgens hem *“een grote hoeveelheid nauwkeurige informatie heeft kunnen verstrekken over de problemen die hij met het SIC heeft ondervonden en de valse beschuldigingen die tegen hem zijn ingebracht”*, zodat het eens te meer onaannemelijk is dat hij omwille van zijn mentale gezondheidstoestand tijdens zijn persoonlijk onderhoud niet in staat zou zijn geweest om coherente, gedetailleerde, doorleefde en geloofwaardige verklaringen af te leggen over de kernelementen van zijn vluchtrelaas.

Waar verzoeker wijst op landeninformatie met betrekking tot de algemene veiligheidssituatie in Angola, dient erop gewezen dat dit louter algemene informatie betreft die geen betrekking heeft op zijn persoonlijke, individuele situatie en die op zich dan ook niet volstaat teneinde zijn vluchtrelaas alsnog *in concreto* aannemelijk te maken.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief en rechtsplegingsdossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoeker niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

7.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoeker en zijn vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

7.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

7.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

8.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een *“reëel risico”* loopt. Het begrip *“reëel risico”* wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “*ernstige schade*” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

8.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

8.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Angola zou hebben gekend.

8.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Uit de informatie opgenomen in het verzoekschrift met betrekking tot de algemene situatie in Angola blijkt niet dat er actueel in Angola sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

8.5. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Angola een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

10. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven januari tweeduizend zesentwintig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER